

Krajský úřad Zlínského kraje
Ing. Jitka Hlavačková, Ph.D., MBA
ředitelka krajského úřadu
třída Tomáše Bati 21
761 90 Zlín

Na vědomí: Hejtmán Zlínského kraje

V dne 19. července 2026

Věc: Stížnost na nesprávný úřední postup a nečinnost podle § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

Vážená paní ředitelko,

podle § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podávám stížnost na postup Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Zlínského kraje, konkrétně na postup jeho vedoucího Ing. Tomáše Nedbala při vyřizování mého podání ze dne 14. 5. 2026 týkajícího se výkonu kontroly nad dodržováním Technických a provozních standardů Integrované dopravy Zlínského kraje (TPS).

Smyslem této stížnosti není dosáhnout přehodnocení samotného výsledku původního šetření ani polemizovat o tom, zda v konkrétním případě měla být vůči dopravci uplatněna smluvní sankce. Jejím cílem je prověřit, zda při vyřizování mého podání byly dodrženy základní zásady výkonu veřejné správy a zda byly přijaté závěry stěžovateli srozumitelně odůvodněny.

Mám za to, že provedené šetření nebylo dostatečně transparentní, odbor se nevypořádal s konkrétními skutkovými a právními námitkami a neposkytl srozumitelné vysvětlení skutkových a právních úvah, ze kterých při svém závěru vycházel. Právě tento postup považuji za rozporný se základními zásadami činnosti správních orgánů podle správního řádu.

1. Rozpor mezi deklarovaným šetřením a absencí podkladů

Ve sdělení ze dne 18. 6. 2026 vedoucí odboru uvedl, že bylo prověřeno a provedeno „důkladné prošetření“ postupu společnosti Koordinátor veřejné dopravy Zlínského kraje, s. r. o. (KOVED), v jehož rámci byl přezkoumán jak postup společnosti KOVED, tak související kroky dopravce.

Následně mi však bylo v řízení podle zákona č. 106/1999 Sb. ze strany Odboru právního a Krajského živnostenského úřadu sděleno, že komunikace mezi Odborem dopravy a společností KOVED probíhala výhradně ústně, nebyl o ní pořízen žádný písemný záznam a odbor při svém posouzení vycházel pouze z podkladů, které jsem sám předložil.

Tento postup vyvolává pochybnosti o transparentnosti provedeného šetření. To je významné i proto, že podle § 177 odst. 1 správního řádu se základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 použijí i při výkonu veřejné správy mimo formální správní řízení.

Nezpochybňuji, že určitá komunikace mohla proběhnout ústní formou. Pokud však správní orgán tvrdí, že provedl důkladné přezkoumání postupu jiné osoby, měl by být schopen alespoň v základním rozsahu vysvětlit, z jakých skutkových zjištění vycházel a jakými úvahami byl veden při závěru, že postup společnosti KOVED byl bez závad. Pokud z dosavadních sdělení správního orgánu nejsou zjistitelné skutkové podklady ani úvahy, z nichž odbor při svém závěru vycházel, je výsledný postup z pohledu stěžovatele obtížně transparentní a obtížně slučitelný se zásadou dobré správy a požadavkem srozumitelného postupu vůči veřejnosti.

2. Nevypořádání konkrétních námitek a porušení zásady služby veřejnosti

Na uvedené skutečnosti jsem reagoval dne 19. 6. 2026 podáním obsahujícím čtyři konkrétní otázky, které upozorňovaly na logické a věcné rozpory v dosavadním postupu odboru. Otázky se týkaly zejména neuložení sankce č. 41 TPS, odmítnutí řešit porušení článku 5.7 TPS, neexistence přislíbeného doplnění stanoviska dopravce a významu personální situace při posuzování odpovědnosti dopravce.

Ve sdělení ze dne 8. 7. 2026 nebyla zodpovězena ani jedna z těchto otázek. Místo věcného vypořádání jednotlivých námitek obsahuje odpověď pouze obecné úvahy o individuálním posuzování případů a závěr, že úřad nemůže dopravce sankcionovat „jen právě proto, že si to konkrétní cestující po pro něj nepříjemné zkušenosti s veřejnou dopravou přeje“.

Moje podání se však neopíralo o pouhou osobní nespokojenost ani o požadavek na uložení sankce bez právního důvodu, ale bylo založeno na konkrétních skutkových zjištěních, z nichž některá byla samotným dopravcem i společností KOVED částečně potvrzena. Uvedená formulace podle mého názoru obsah mého podání redukuje na subjektivní přání cestujícího dosáhnout sankcionování dopravce, aniž by se věcně vypořádala s uplatněnými námitkami.

Domnívám se proto, že tento způsob vyřízení podání neodpovídá požadavku § 4 správního řádu, podle něhož je veřejná správa službou veřejnosti. Je-li občanem uplatněna konkrétní skutková a právní argumentace, měl by správní orgán srozumitelně vysvětlit, z jakých důvodů ji nepovažuje za důvodnou, nikoli ji redukovat na údajnou motivaci stěžovatele. To se v projednávané věci podle mého názoru nestalo.

3. Nedostatečné odůvodnění postupu při výkonu kontrolní činnosti

Vedoucí odboru opakovaně argumentoval tím, že při posuzování jednotlivých případů je nutné citlivě zohledňovat současnou personální situaci u autobusových dopravců.

Jsem si vědom, že nedostatek řidičů představuje reálný problém veřejné dopravy. Tato skutečnost však sama o sobě nemůže nahrazovat právní posouzení otázky, zda byly splněny podmínky pro uplatnění smluvních mechanismů sjednaných mezi Zlínským krajem a dopravcem.

Nezpochybňuji, že rozhodnutí o případném uplatnění smluvní sankce může zahrnovat určitou míru správního uvážení. Namítám však, že z dosavadních vyjádření odboru není vůbec patrné, jakými konkrétními skutkovými a právními úvahami byl tento závěr odůvodněn. Právě srozumitelné odůvodnění přijatých úvah je nezbytné k tomu, aby bylo možné posoudit, zda bylo správní uvážení vykonáno řádně, konzistentně a na základě relevantních skutečností.

Domnívám se, že pokud by smluvní kontrolní mechanismy nebyly využívány ani v obdobných případech, mohlo by to oslabovat jejich preventivní účel a tím i efektivitu kontroly kvality veřejné dopravy financované z veřejných prostředků. Považuji proto za žádoucí, aby byl postup odboru v této oblasti interně prověřen.

4. Nezávislost této stížnosti na řízení podle zákona č. 106/1999 Sb.

Považuji za potřebné zdůraznit, že tato stížnost není závislá na probíhajícím odvolacím řízení podle zákona č. 106/1999 Sb.

Předmětem informačního řízení je výhradně otázka existence a zpřístupnění dokumentů. Naproti tomu tato stížnost směřuje proti samotnému postupu úřední osoby při vyřizování mého podání, zejména proti absenci srozumitelného odůvodnění, nevypořádání konkrétních námitek a nedostatečně transparentnímu postupu.

Posouzení těchto skutečností z hlediska základních zásad činnosti správních orgánů není objektivně podmíněno výsledkem informačního řízení. Proto se domnívám, že případné odložení vyřízení této stížnosti s odkazem na probíhající řízení podle zákona č. 106/1999 Sb. by nebylo důvodné.

Návrh na přijetí opatření

S ohledem na výše uvedené Vás žádám o:

1. přezkoumání správnosti postupu Odboru dopravy a silničního hospodářství při vyřizování mého podání ze dne 14. 5. 2026, zejména z hlediska transparentnosti, srozumitelnosti postupu, řádného věcného vypořádání uplatněných námitek a dodržení základních zásad činnosti správních orgánů podle správního řádu,
2. zajištění nápravy spočívající v tom, aby byly jednotlivé námitky obsažené v mém podání ze dne 19. 6. 2026 konkrétně vypořádány, včetně skutkových a právních úvah, které vedly k jejich posouzení,
3. prověření, zda postup Odboru dopravy při výkonu kontroly nad plněním smluvních podmínek vůči společnosti KOVED a dopravcům odpovídá požadavkům transparentního výkonu veřejné správy a zda jsou smluvní kontrolní mechanismy využívány způsobem odpovídajícím jejich preventivnímu účelu.

Žádám o vyrozumění o způsobu vyřízení této stížnosti ve lhůtě stanovené § 175 odst. 5 správního řádu.

S pozdravem

Přílohy:

- E-mailová komunikace s Odborem dopravy a silničního hospodářství
- Sdělení Odboru právního a Krajského živnostenského úřadu vydané podle zákona č. 106/1999 Sb.